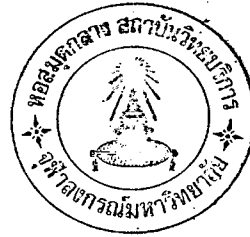

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ได้¹

ภาษาไทยเราเป็นภาษาที่ละเอียดละไมที่สุดภาษาหนึ่งในโลก สามารถใช้เขียนแทนเสียงของคำในภาษาต่าง ๆ ได้ใกล้เคียงทุกภาษา ภาษานี้ว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นชาติที่สำคัญประการหนึ่ง จึงนับว่าเป็นสิ่งที่นาภาคภูมิใจที่เรามีภาษาของเราเองใช้แม่ว่าในภาษาของเราจะมีการยืมคำจากภาษาต่างประเทศมาใช้มากมาย แต่เราก็รู้จักเอามารับให้เข้ากับดินของเรา ซึ่งนับว่าเป็นความเฉลียวฉลาดของบรรพบุรุษของเราทั้งหลายเป็นอย่างดี²

โดยเหตุที่ภาษาไทยของเรามีคำต่าง ๆ ที่เรานำมาจากภาษาอื่น ๆ อยู่มาก การที่เรานำมาใช้ บางทีก็คงความหมายเดิมของเขาไว้ บางทีก็คงไว้แต่เพียงบางความหมาย และบางทีก็ใช้ในความหมายอื่น ซึ่งไม่ตรงหรือใกล้เคียงกับความหมายเดิมเลย ดังนั้นจึงเป็นการยากอยู่มากที่จะศึกษาภาษาไทยให้เข้าใจจริง ๆ³

---

¹ พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในการประชุมภาษาไทยคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณ ห้องประชุมคณะอักษรศาสตร์ 29 กรกฎาคม 2505.

² จำนงค์ ทองประเสริฐ, ภาษาของเรา (พระนคร: แพร่พิทยา 2516), หน้า 2.

³ เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

นอกจากนี้แต่ละคนมีความแตกต่างกันทางภาษา ดังจะเห็นได้ชัดว่าคนที่อยู่ปากน้ำใต้ มีสำเนียงต่างจากชาวเหนือ ชาวอีสาน หรือคนภาคกลาง คนภาคกลางเองก็ยิ่งพูดต่างกันไป ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า "ภาษานั้นแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น และภาษาถิ่นก็ยิ่งแตกต่างกันไปตามตัวบุคคลอีกด้วย"⁴

พูเลย์ (Pooley) ก็ยอมรับว่า

...ภาษาที่ดีต้อง เป็นภาษาที่สามารถสื่อสารได้ตรงตามความมุ่งหมายของผู้ใช้ ไม่มีกฎเกณฑ์ที่รุงรัง และไม่มีข้อจำกัดจนเกินไป แม้ภาษาจะเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ประเพณี แต่ภาษาก็มีการเปลี่ยนแปลง⁵

ส่วนที่ยากที่สุดของการสอนทักษะในภาษาคือการสอนไวยากรณ์ ไวยากรณ์ที่แท้จริงเป็นการประมวลการใช้ ไม่ใช่ให้เด็กเรียนด้วยการท่องจำกฎ

...ปกติไวยากรณ์สอนโดยการอุปมาน ดังนั้นนักเรียนสามารถมองเห็นความจำเป็นในการควบคุมรูปแบบและโอกาสในการใช้ภาษา เมื่อเขามองเห็นความจำเป็น เขาก็เกิดความสามารถเรียนไวยากรณ์ให้ติดต่อกันได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งในด้านการพูดและการเขียน⁶

แต่ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่ายังมีข้อบกพร่องอยู่มาก ทั้งที่เกี่ยวกับตัวครู ตัวนักเรียนและแบบเรียน

ด้านตัวครู ครูบางคนยังชอบสอนแบบบรรยาย บางคนยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษา

⁴ อุดม วโรตม์ลิขิตติ์, ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา 2514), หน้า 134.

⁵ Robert C. Pooley, Grammar and Usage in Textbook on English, (Madison, University of Wisconsin, 1933), p.155.

⁶ H. Orville Nordberg, James M. Bradfield and William C. Odell, Secondary School Teaching, (New York: The Macmillan Company, 1962), p.259.

ไทย ขาดความกระตือรือร้น ความรู้ของครูยังไม่พอ บางคนไม่เข้าใจจิตวิทยาของเด็ก ไม่เข้าใจวิธีสอนแผนใหม่และยึดถือหลักสูตรตายตัวเกินไป ขาดอุปกรณ์การสอนและกิจกรรม 7

คานต์วู้เรียน นักเรียนมีพื้นความรู้แตกต่างกัน บางคนไม่รู้ถึงค่าของวิชาภาษาไทย และใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง "เกี่ยวกับวิชาในหมวดภาษาไทย วิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนไม่ชอบเรียนมากที่สุด" 8

คานต์วู้เรียนเกี่ยวกับไวยากรณ์

...เรามีคำร่าที่ถือ เป็นคัมภีร์อันหนึ่ง แล้วก็ลอกกันไปลอกกันมา เป็นวิธีวิเคราะห์ไวยากรณ์ไทยโดยใช้ไวยากรณ์บาลีสันสกฤตเข้ามาอธิบาย ซึ่งไม่สัมพันธ์กับความ เป็นจริงในภาษาไทย 9

ขอבקพร่องเหล่านี้ทำให้วิชาภาษาไทยกลายเป็นวิชาที่น่าเบื่อ และเป็นปัญหาในการเรียนการสอน ไม่ทำให้บรรลุผลดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังมีปัญหาคันอื่น ๆ อีก เช่น "ปัญหาอันเนื่องมาจากความสามารถของบุคคล ความสามารถทางสติปัญญา ความถนัดและความสนใจที่แตกต่างกันไปตามธรรมชาติระหว่างบุคคล ทำให้ทุกคนมีความสามารถในการศึกษาไม่เท่าเทียมกันได้" 10

7 ศรีจันทร์ วิชาตรง, "ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครที่มีต่อวิชาภาษาไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2514, หน้า 6.

8 อมร จิตสมัย, "การสำรวจวิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สายสามัญของโรงเรียนในจังหวัดพระนคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2514, หน้า 52.

9 อุนท์ อภาภิรมย์, รายงานการสัมมนาเรื่องการสอนวิชาภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา, (พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2517), หน้า 86.

10 คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, การปฏิรูปการศึกษา. (พระนคร: วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 53.

...ปัญหาการขาดแคลนครู ปัญหาความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเกิดจากการขาดประสิทธิภาพของระบบการศึกษา เช่น การใช้อาคารเรียน อุปกรณ์การศึกษา การใช้ครู การฝึกหัดครู ตลอดจนหลักสูตร แบบเรียนและการใช้เวลาเรียน¹¹ จากปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะได้มีการสำรวจและแสวงหาวิธีปรับปรุง แก้ไขวิธีสอนภาษาไทยให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปัจจุบันได้มีการแสวงหาสื่อการสอน (Instruction Media) ที่สามารถจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สิ่งที่น่าสนใจได้แก่ บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) เพราะมีคุณค่าในการเรียนการสอนมากทีเดียว

...มหาวิทยาลัยเปิด (Open University) ในต่างประเทศที่มีผลิตจำนวนมาก ๆ ยากนักที่จะจัดสรรอาจารย์ผู้สอนที่มีประสิทธิภาพให้พอเพียงได้ มหาวิทยาลัยเหล่านี้ได้แก้ปัญหาโดยการใช้บทเรียนแบบโปรแกรมเข้าช่วย ปรากฏว่าได้ผลดีมาก¹²

...บทเรียนแบบโปรแกรมมีผลช่วยในการสอน ถ้ารู้จักเลือกอย่างระมัดระวัง และรู้จักใช้ให้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้สนใจเรียนเร็วขึ้น และเครื่องช่วยสอนนี้จะช่วยให้ครูสามารถศึกษาและทำนายพัฒนาการในอนาคตของผู้เรียนได้¹³

¹¹ ถอ สวัสดิ์พานิชย์, "เศรษฐกิจการศึกษา", ประมวลบทความเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา, (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513), หน้า 81.

¹² สุนันท์ บัทมาคม, "การสร้างและการเขียนโปรแกรมการสอน", คำบรรยายวิชา Programmed Instruction คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2518. (อัครสำเนา), หน้า 2 - 3.

¹³ James W. Brown, Richard B. Lewis and Fred F. Harclerod, A-V Instruction: Materials and Methods, (New York : McGraw-Hill Book Company. 1959), p.263.

ในประเทศไทยยังไม่มีเครื่องสอน แต่ครูอาจทำบทเรียนสำเร็จรูปในแบบหนังสือก็ได้ จะเป็นเครื่องช่วยผ่อนภาระในการสอนเป็นอันมาก "เป็นการส่งเสริมให้เด็กเรียนอยู่ในชั้นมาตรฐานอีกด้วย การให้โรงเรียนและครูสร้างเครื่องสอนหรือบทเรียนสำเร็จรูปง่าย ๆ ขึ้นใช้ในโรงเรียน อาจเป็นก้าวหนึ่งที่จะช่วยให้การศึกษาของไทยคืบหน้าต่อไป" ¹⁴

...บทเรียนแบบโปรแกรม (โปรแกรมการสอน) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นถูกต้องตามหลักวิธีสอน ทั้งทางคานทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพราะก่อนที่จะผลิตขึ้นจะต้องมีการประชุมปรึกษาผู้มีความเชี่ยวชาญในหลายสาขาวิชา ช่วยกันคิดและออกแบบทำ ตลอดจนมีการทดลองใช้จนได้ผลดีก่อนจะนำออกไปใช้จริง ฉะนั้นจึงไม่มีปัญหาใด ๆ บทเรียนแบบโปรแกรมจะใช้สอนได้ทุกวิชา และมีประสิทธิภาพในการสอน ¹⁵

จากเหตุผลเหล่านี้ จะเห็นได้ว่า บทเรียนแบบโปรแกรมเป็นเครื่องช่วยสอนสมัยใหม่ ที่ควรนำมาช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษา และปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นได้นอกจากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนเรื่อง "คำแดง" โดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ค่ายสาเหตุจึงใจดังต่อไปนี้

1. ตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้บรรจุเนื้อหาเรื่อง "คำแดง" ไว้ในวิชาภาษาไทย 504

และตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา พ.ศ. 2508 ของกระทรวงศึกษา-

---

¹⁴ ประทีป สยามชัย "บทเรียนสำเร็จรูป", ชุมนุมทางวิชาการ รายงานการประชุมทางวิชาการ ครั้งที่หนึ่ง 1 - 5 สิงหาคม 2510, (พระนคร : สหกรณชายสง , 2510) , หน้า 228.

¹⁵ สุนันท์ ปัทมาคม , เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

ธิการ ได้บรรจุเนื้อหาเรื่อง "คำแดง" ไว้ให้นักศึกษาเรียนในวิชาภาษาไทย 5

ฉะนั้น การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "คำแดง" นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย

2. บทเรียนแบบโปรแกรมเป็นเทคโนโลยีใหม่ที่นักศึกษาค้นคว้าให้เข้าใจถึงประวัติความเป็นมา ตลอดจนวิธีการสร้าง และถ้าใครทดลองสร้างก็จะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนตำราภาษาไทย ดังที่ได้มีการสรุปผลจากรายงานการสัมมนาเรื่อง "การสอนวิชาภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา" ว่า

...ตำราภาษาไทยที่มีอยู่นั้นคนทั่วไปมักจะมีความรู้สึกว่าไม่ใช่ตำราภาษาไทยที่สมบูรณ์ เพราะได้ใช้ไวยากรณ์ ภาษาศาสตร์สันสกฤตและอังกฤษเป็นหลัก ดังนั้นจึงควรจะมีการค้นคว้าและเขียนตำราหลักภาษาไทยขึ้นใหม่ เพื่อเผยแพร่ให้คนโดยทั่วไปได้ใช้ประโยชน์บ้าง ¹⁶

ทั้งจะได้นำผลที่ได้จากการทดลองสร้างนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่ผู้วิจัยกำลังสอนอยู่

3. จากการสำรวจควัญวิทยานิพนธ์และการวิจัยต่าง ๆ ไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดทำบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องคำแดง ในระดับประกาศนียบัตรวิชาศึกษามาก่อนเลย ดังนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจจะสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องนี้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาวิทยาลัยครูในการเรียนวิชาหลักภาษาไทย

4. จากผลการวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติและความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทย ปรากฏว่า "นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาหลักภาษาไทยมากที่สุด เพราะเนื้อหายาก

---

¹⁶ "การแต่งตำราภาษาไทย" รายงานการสัมมนาเรื่องการสอนวิชาภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา , (พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2517) , หน้า 116.

ทำให้เรียนไม่คอยเข้าใจ"¹⁷

5. จากประสบการณ์ของผู้วิจัยเองที่เคยได้ทำการสอนเรื่อง "คำแผลง" ให้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปรากฏว่านักศึกษามีความเข้าใจสับสนในเรื่องนี้ เช่น บางคนนำเอาหลักการแผลงไปแผลงคำทั่ว ๆ ไป เมื่อเห็นว่า "ชค" แผลงเป็น "ชนค" ใค้ นักศึกษาจึงแผลง "ชม" เป็น "ชนม" ซึ่งเป็นความเข้าใจผิด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทยเรื่อง "คำแผลง" ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้น
3. เพื่อนำบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นนี้ไปทดลองใช้กับนักศึกษา
4. เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้เรื่องคำแผลงไปใช้อย่างถูกต้อง
5. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล
6. เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยสอนของครู และช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู
7. เพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

สมมุติฐานของการวิจัย

บทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นในครั้งนี้จะใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90 / 90 (The 90 / 90 standard)

¹⁷ ศรีจันทร์ วิชาตรง เรื่องเดิม หน้า 9.

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยจะจำกัดอยู่ในขอบเขตดังนี้ คือ

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เขียนบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง"คำแผลง" ตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยคนควาจากตำราหลักภาษาไทยของ

- ก. พระยาอุปถัมภ์คิลาปสาร
- ข. นายกำชัย ทองหล่อ
- ค. นายเจือ สตะเวทิน
- ง. นายสุธีวงศ์ พงศ์ไพมุกข
- จ. นายเสนีย์ วิชาวรรณ
- ฉ. กรมวิชาการ

และ

- ช. ความรู้ทางอักษรศาสตร์ ของราชบัณฑิตยสถาน
- ซ. คำบรรยายภาษาไทยชั้นสูง ชุมนุมภาษาไทย ครูสภา
- ด. ภาษาไทยของท่าน ของ นายเปลื้อง ณ นคร

2. แบบทดสอบของบทเรียนแบบโปรแกรมมีความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และมีค่าความเชื่อถือได้เป็นเกณฑ์สำคัญ

3. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2518 ของวิทยาลัยครูภูเก็ต สังกัดกรมการฝึกหัดครู จำนวน 111 คน
 ขอตกลงเบื้องต้น

ประชากรหรือนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูภูเก็ต จำนวน 111 คน เป็นการทดลองกับนักศึกษาเพียงกลุ่มเดียว ไม่อาจถือเป็นตัวแทนที่ดีของนักศึกษาอื่น ๆ ได้ หากนำบทเรียนนี้ไปใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยครูอื่นที่มีสภาพต่างกัน ผลอาจแตกต่างกันไปบาง

ความจำกัดของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้อาจมีการคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจาก

1. การทดลองครั้งนี้จำเป็นต้องใช้ช่วงเวลาหลายชั่วโมง เพราะเนื้อหาในบทเรียนมีมาก การที่นักศึกษาต้องใช้เวลาย่ำบทเรียนนานอาจทำให้เกิดความล้าได้
  2. ความไม่พร้อมของนักศึกษา การที่นักศึกษายังไม่คุ้นเคยกับการเรียนโดยไซบทเรียนแบบโปรแกรม อาจมีส่วนทำให้ผลการทดลองคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงบ้าง
- คำจำกัดความของการวิจัย

1. บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) คือ "บทเรียนที่มีแผนการเรียน โดยเสนอให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามลำดับที่ละเล็กละน้อย เป็นขั้น ๆ มีการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ และบอกคำตอบที่ถูกต้องให้" ¹⁸
2. กรอบ (Frame) หมายถึง การจัดขอบเขตในการเสนอความรู้แต่ละชั้นในบทเรียนเป็นชั้นย่อย ๆ สำหรับการเขียนบทเรียนแบบโปรแกรมครั้งนี้ จะใช้อักษรย่อว่า ก. เช่น กรอบที่ 1 จะเขียนว่า ก.1 เป็นต้น
3. ประสิทธิภาพ การเขียนบทเรียนครั้งนี้ถือเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 คือ
  - 90 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของจำนวนคำตอบที่นักเรียนตอบถูกจากบทเรียนแบบโปรแกรม
  - 90 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของแบบทดสอบที่นักเรียนทำได้หลังจากเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม

---

¹⁸ Edward B. Fry, Teaching Machine and Programmed Instruction (New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1963), pp. 29 - 31.

๓ การวิเคราะห์บทเรียนได้ถึงเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว ก็ถือว่าบทเรียนแบบโปรแกรมนี้มีประสิทธิภาพ

4. บทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเส้นตรง (Linear Program) คือวิธีการจัดเรียงลำดับขั้นและหน่วยย่อยของบทเรียนตั้งแต่ง่ายไปหายาก ผู้เรียนจะต้องเริ่มจากหน่วยแรกและก้าวหน้าไปตามลำดับ จนกระทั่งถึงหน่วยย่อยสุดท้ายของบทเรียน จะข้ามหน่วยหนึ่งหน่วยใดไม่ได้ สิ่งที่เรียนจากหน่วยย่อยแรก ๆ จะเป็นพื้นฐานสำหรับหน่วยถัด ๆ ไป การแบ่งบทเรียนออกเป็นหน่วยย่อย ๆ ก็เพื่อหลีกเลี่ยงการผิดพลาดในการเรียน มักจะใช้วิธีให้คำตอบถูก-ผิด หรือให้เติมคำในช่องว่าง โดยให้ออกาสผู้เรียนได้ตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบในหน่วยย่อยที่ถัดไป

5. นักศึกษา สำหรับการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร วิชา การศึกษาปีที่หนึ่ง ของวิทยาลัยครูภูเก็ต กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าผลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยและต่อวงการศึกษาดังนี้ คือ

1. จะทำให้มีบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "ค่าเฉลี่ย" ขึ้น สำหรับใช้สอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา

2. จะทำให้ทราบว่าบทเรียนแบบโปรแกรมนี้ช่วยในการสอนวิชาภาษาไทยเพียงใด
3. ช่วยให้ผู้สร้างทราบข้อบกพร่องในการสร้างเพื่อจะนำไปแก้ไขในการที่จะสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องอื่นหรือวิชาอื่น ๆ ต่อไป
4. การนำบทเรียนแบบโปรแกรมไปใช้จะช่วยแก้ไขปัญหาคาดแคลนครู
5. ช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้ดีขึ้น เพราะส่งเสริมให้เด็กรู้จักคนควหาความรู้ด้วยตนเอง ตามความรู้ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งยังช่วยสอนซ่อมเสริมให้กับนักศึกษาที่เรียนอ่อนหรือขาดเรียนได้อีกด้วย
6. ช่วยให้นักศึกษาสนใจเรียนวิชาหลักภาษาไทยขึ้น ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง "คำแผลง" และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย